

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

8. Pyhän Kolminaisuuden päivän jälkeinen sunnuntai 21.7.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentin teksti

Epistolateksti

Evankeliumi

Totuus ja harha

Vihreä

2 alttarikynttilää

Psalmi 92:5–10, 13–16 (Luterilaisia virsiä sivu 411)

Jeremia 7:1–7

Heprealaiskirje 12:14–17

Matteus 7:24–29

Virret

Alkuvirsi	178	Myös isämme uskoivat
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	190	Sun Sanaas suojaa
Uhrivirsi	170	Jumala omi linnamme
Ehtoollisvirret	744, 748	Karitsan kiitos iäti, Nälkäinen sydän odottaa
Päätösvirsi	723	Maat ja kansat iloitkaatte

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias ja armollinen Jumala. Lahjoita meille Pyhä Henkesi, että ajattelisimme ja tekisimme sitä, mikä on oikein. Ilman Sinua me emme voi mitään tehdä. Vaikuta, että aina vaeltaisimme pyhän tahtosi mukaan Sinun nimellesi kunniaksi. Kuule meidän rukouksemme Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden. Amen.

Saarnateksti: Jeremia 7:1–7

Saarna aihe: Ei puheen eikä viisauden loistolla

Johdanto

”Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.... ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.” (1. Korinttolaiskirje 2:1, 5) Näin todistaa pyhä apostoli Paavali, ettei hän oppineeseen ja loistavaan Korinttoonkaan tullessaan pitänyt tarpeellisenä eikä asian vaatimana ’puheen tai viisauden loistolla’ julistaa Jumalan todistusta, jottei heidän uskonsa, joka otti tuon todistuksen vastaan, perustuisi pettävään ja voimattomaan ihmisviisauteen, vaan Jumalan totuuteen ja voimaan. Apostoli osoittaa, että itse Jumalan Sanan voima ja Kristuksen ristinkuoleman hedelmä menee hukkaan, jos ’puheen viisaudella’ koetetaan sitä sovittaa ihmisten lihallisen mielen mukaan ja tehdä sitä yhdenmukaiseksi tämän maailman viisauden kanssa.

Nämä apostolin sanat mainitessamme emme kuitenkaan ole millään muotoa halvenna inhimillisen viisauden arvoa siinä, mikä kuuluu sen piiriin ja koskee nykyisen elämän ajallisia oloja sekä luvallisia pyrintöjä tieteen, kaunotaiteen ja yhteiskuntajärjestyksen kehittämisen alalla. Vaan me puhumme tässä niistä asioita, jotka kuuluvat Jumalan valtakuntaan, ja vaadimme Herran apostolin kanssa mitä jyrkimmin, ettei inhimillinen viisaus saa ensinkään mestaroida eikä väärentää Jumalan Sanaa ja

Kristuksen evankeliumia, joka on aina pidettävä pyhänä, säilytettävä kaunistelemattomana hengen ja voiman osoituksin, jolloin se epäilemättä on tekevä vaikutuksensa ja tuottava paljon hedelmää (Jesaja 55:10-11) kaikissa niissä, joille Jumalan totuus on rakas, niin että heidän uskonsa tulee perustetuksi ja rakennetuksi Jumalan voimalliselle todistukselle, Hänen puhtaalle ja selvälle Sanalleen eikä ihmisten viisaudelle, joka katoaa.” (F.G Hedberg, Elämän sanoja, 19. kesäkuuta) Nämä sanat evankelisen liikkeen johtohahmo Fredrik Gabriel Hedbergiltä, joka myös vuosina 1853–1854 palveli Loimaan naapurikunnan Pöytyän kirkkoherrana, kuvaavat syvällisesti myös apostoli Paavalin ja profeetta Jeremiaankin julistukseen omina aikoinaan.

1 Asetu Herran huoneen portille ja julista tämä Herran Sana (Jeremia 7:1–14)

Seurakuntamme lapset ovat edellisinä pyhäkoulukertoina opiskelleet Vanhan Testamentin profeettoja. Mukana oli myös profeetta Jeremia. Muistaako joku lapsista tai nuorista jonkun asian profeetta Jeremiaasta?

Jerusalemmissä oli temppeli, joka oli Israelin jumalanpalveluksen keskus. Se oli paikka, jossa tuli uhrata, sillä näin oli Herra säätänyt. Ei kuitenkaan mennyt kovinkaan pitkä aika, kun Israelin kansa alkoi ottaa esimerkkiä pakanoista ja heidän epäjumalistaan, ja alkoivat tehdä itse alttarinsa ja jumalansa. Tätä kutsutaan epäjumalanpalvelukseksi. Kaikki palvonnan kohde, mikä on ihmistekoista, on epäjumalanpalvelusta ja eksytystä.

Jeremia sai käskyn asettua Jumalan temppelin portille ja julistaa, saarnata, tuoda julki koko Juudan kansalle, niille, jotka tulivat näistä porteista sisälle kumartamaan Herraa. Hän toi voimallisesti julki:

- i. Vaeltakaa hyvin ja tehkää hyviä tekoja (Jeremia 7:3)
- ii. Älkää luottako valheen sanoihin: **”Tämä on Herran temppeli”** (Jeremia 7:4)
- iii. Parantakaa vaelluksenne ja tehkää oikeus (Jeremia 7:5)
- iv. Älkää sortako muukalaista, orpoa tai leskeä (Jeremia 7:6)
- v. Älkää vuodattako viatonta verta (Jeremia 7:6)
- vi. Älkää seuratko muita jumalia (Jeremia 7:6)

Ystävä, tämä on Jumalan lain saarnaa, joka ilmoittaa ihmisen rikkomukset ja synnit Jumalaa ja lähimmäistä vastaan. Jeremia jatkaa sanomalla: **”Te varastatte, tapatte, rikotte avion, vannotte väärin, poltatte uhreja Baalille ja seuraatte vieraita jumalia, joita ette tunne. Te tulette ja astutte Minun eteeni tähän huoneeseen, joka on otettu Minun nimiini ja sanotte: ’Me kyllä pelastumme, tehdäksenne yhä kaikkia näitä kauhistuksia! Ryövärien luolaksiko te katsotte tämän huoneen?’** (Jeremia 7:9–11) Huomaa, että Jeremia puhuu tässä Jumalan seurakunnalle, ei pakanoille!

Jeremian aikana ihmiset kyllä kävivät jossakin määrin Herran temppelissä, mutta heidän sydämensä oli kaukana Jumalasta. Heillä kyllä oli ulkokuori, mutta sisältä heidän sydämensä oli täynnä ryöstöä, haureutta ja murhaa. Heissä oli Paavalin sanojen mukaan **”jumalisuuden ulkokuori, mutta he kielsivät sen voiman,”** (2. Timoteuskirje 3:5) joka Jeesuksen sanoin oli: **”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä.”** (Matteus 23:25)

Kallis ystävä, Vapahtajamme Jeesus kysyy kaikilta ihmisiltä sellaista elämänvaellusta, josta Paavali todistaa: **”Meidän omantuntonne todistaa, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyudessa ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.”** (2. Korinttolaiskirje 1:12) Jeremia nimittäin sanoo: **”Vaan jos te todella parannatte vaelluksenne ja tekonne (hepreassa 2 kertaa sana ’tehdä terveeksi, oikeaksi’) ja jos te teette oikeuden niin toiselle kuin toisellekin (hepreassa 2 kertaa sana ’panna toimeen, toteuttaa.’”**

(Jeremia 7:5) On kyse Jumalan pelosta ja rakkaudesta. On kyse elämän vaelluksesta, joka on yhtäpitävä Jumalan Sanan kanssa. Sinunkin omantunnon tulee olla sidottu yksin Jumalan Sanaan, pyhään Raamattuun, ei ihmismielipiteeseen tai omaan lihalliseen varmuuteesi, vaan yksin siihen, mitä on kirjoitettu. Jeremia ilmoitti kansan synnit temppelin portilla, ja me julistamme ihmisten synnit saarnastuolista. Tutki ja koettele itseäsi, omia tekojasi, omia laiminlyöntejäsi, oikeuden ja vääryyden toteuttamistasi, lähimmäisen, lesken tai orvon auttamistasi ja sitä, mikä mitä rakastat yli kaiken ja mitä pidät luovuttamattomana elämässäsi, niin jo pian huomaat, että tämä Herran Sana parannuksesta ja kääntymyksestä on kyllä sinullekin.

Asia tulee kuitenkin vielä paljon lähemmäksi meitä, aivan iholle, niin kuin nykyään sanotaan. Pyhä Raamattu sanoo: **”Sillä me olemme Elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: ’Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.’** (2. Korinttolaiskirje 6:16) Elävän Jumalan, rakkaan Taivaallisen Isämme suurin murhe ja huoli on siitä, että sinä ja minä emme saastuttaisi sitä temppeliä, jossa itse Jumala asuu Pyhän Henkensä kautta. Sana varoittaa meitä, ettei kuolemattomasta sielustamme, sydämeistämme ja ruumiistamme tulisi ryöväreiden luola, joka pakenee Jumalan käskyjä, ja vieroksuu Jumalan armon evankeliumia, sitä, että Jumala vanhurskauttaa syntisen sulasta armosta ja vapaana lahjana.

2 Minä annan teidän asua tässä paikassa (Jeremia 7:7)

Jumala lahjoittaa niille, jotka särkynein sydäminä ja murtunein mielin palaavat Jeesuksen turviin, iankaikkisen elämän. Jeesus elää seurakunnassaan ajallisen elämämme aikana Sanassaan ja ehtoollisensa sakramentissa. Eikö se, että saat asua Herran huoneessansa, hänen seurakunnassaan, ole sanoin kuvaamattoman suuri ajallinen lahja. Eikö se, että saat perintönä iankaikkisen elämän, Taivaan talon, ole yli ymmärryksen menevä Jumalan lahja. **”Minä annan teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka Minä olen antanut teidän isillenne, iankaikkisesta iankaikkiseen.”** (Jeremia 7:7) Näinhän mekin lauloimme messun alkuvirressä:

Myös isämme uskoivat ennen ja kylvivät, leikkasivat. Me saarnaamme aikojen mennen, kuin isämme saarnasivat. On täyttynyt aika, sen soi Jumala, on lähellä Kristuksen valtakunta. Siis kääntykää, nöyrytkää parannukseen ja suostukaa armahdukseen. (Virsi 178:1)

Pyhä Henki puhuu Jeremiaan kautta tietystä paikasta, tietystä maasta, jossa Jumalan kansa saa olla iankaikkisesti. On selvää, että tässä ei puhuta Kanaanin maasta, johon Israel oli asettunut jo noin 820 vuotta aikaisemmin. Jumala puhuu tässä kansalleen Taivaasta, Paratiisista, johon Jeesuksen veri vie jokaisen, joka kasteen ja uskon kautta on Kristukseen liitetty. Herramme Jeesus sanoo: **”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa Minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko Minä teille, että Minä menen valmistamaan teille sijaa. Ja vaikka Minä menen valmistamaan teille sijaa, tule Minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä Minä olen.”** (Johannes 14:1–3)

Jeremia, Herramme Jeesus ja apostoli Paavali ovat muistuttaneet meitä elämään Jumalan temppelinä. Rakas ystävä, sinä, joka kamppaillet huonon vaelluksesi kanssa ja mielelläsi olisit hurskas, mutta näet, ettei se tahdo onnistua. Tiedät, että Herrasi Jeesus **”säälien ottaa vastaan synnin uuvuttamia ja ”koska Hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa.”** (Heprealaiskirje 2:18) **”Jeesus yksin voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.”** (Heprealaiskirje 7:25) Sinun turvasi on yksin Vapahtajan Jeesuksen verihaavoissa, joilla Hän on myös valmistanut sinulle sijan Taivaaseen. Herramme Jeesus Kristus on luvannut olla sinun kanssasi joka päivä maailman loppuun asti. (Matteus 28:20) Raamattu sanoo ihmiselämästä: **”Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu ja kukkanen varisee, mutta Herran Sana pysyy iankaikkisesti.’** Ja tämä on se Sana, joka on teille ilosanomana julistettu.” (1. Pietarin kirje 1:24–25) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa